

24. søndag efter trinitatis (2. tekstrække)

11. november 2018

Denne hellige lektie skriver profeten Daniel: Da så jeg dette: Troner blev stillet frem, og en gammel af dage tog sæde; hans klæder var hvide som sne, og håret på hans hoved var rent som uld. Hans trone var flammer af ild, dens hjul var luende ild. En flod af ild strømmede frem og løb ud foran ham. Tusind, ja tusinder tjente ham, ti tusind, ja titusinder stod foran ham. Retten blev sat, bøgerne blev åbnet. I nattesynerne så jeg dette: Med himlens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn; han kom hen til den gamle af dage og blev ført frem for ham. Herredømme, ære og kongerige blev givet ham; alle folk, stammer og tungemål tjente ham. Hans herredømme er et evigt herredømme, som ikke skal forgå, hans kongerige skal ikke gå til grunde. *Dan 7,9-10.13-14*

** Epistlen skriver apostlen Paulus i sit andet brev til korintherne:* Vi ved nemlig, at hvis det telt, som er vort hus på jorden, brydes ned, så har vi en bygning fra Gud, et hus, der ikke er bygget med hænder, men er evigt, i himlene. For mens vi er her, sukker vi af længsel efter at iklædes den bolig, vi har fra himlen - så sandt vi da ikke skal stå nøgne, når vi er klædt af. For mens vi bor i teltet, sukker vi besværede, fordi vi ikke vil klædes af, men klædes på, så det dødelige bliver opslugt af livet. Og den, som har sat os i stand til det, er Gud, der gav os Ånden som pant. Så er vi da altid ved godt mod, og vi er det, selv om vi ved, at vi ikke kan være hjemme hos Herren, så længe vi har hjemme i legemet - for vi lever i tro, ikke i det, som kan ses. Men vi er ved godt mod og vil hellere bryde op fra legemet og have hjemme hos Herren. Derfor sætter vi en ære i at være ham til behag, hvad enten vi er hjemme hos ham eller ej. For vi skal alle fremstilles for Kristi domstol, for at enhver kan få igen for det, han har gjort her i livet, hvad enten det er godt eller ondt. *2 Kor 5,1-10*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde til dem: »Min fader arbejder stadig, og jeg arbejder også.« Derfor var jøderne endnu mere opsat på at slå ham ihjel; for ikke blot brød han sabbatten, men han kaldte også Gud sin fader og gjorde sig selv Gud lig. Jesus sagde til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Sønnen kan slet intet gøre af sig selv, men kun det, han ser Faderen gøre; for hvad Faderen gør, det samme gør også Sønnen. For Faderen elsker Sønnen og viser ham alt, hvad han selv gør; og han skal vise ham endnu større gerninger, så I skal undre jer. For ligesom Faderen oprejser de døde og gør dem levende, således gør også Sønnen dem levende, han vil. Faderen dømmes heller ingen, men hele dommen har han overdraget til Sønnen, for at alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen. Den, der ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som har sendt ham. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den time kommer, ja, den er nu, da de døde skal høre Guds søns røst, og de, der hører den, skal leve. For ligesom Faderen har liv i sig selv, således har han også givet Sønnen at have liv i sig selv. Og han har givet ham magt til at holde dom, fordi han er Menneskesøn. I skal ikke undre jer over dette, for den time kommer, da alle de, der er i gravene, skal høre hans røst og gå ud af dem - de, der har øvet det gode, for at opstå til liv, men de, der har gjort det onde, for at opstå til dom.« *Joh 5,17-29*